

Döglött kivi

Sir Walter Lawry Buller élete és munkássága

(részlet)

Akár hiszitek, akár nem,
Balaton egy település Új-Zélandon,
ott születtem egy kisebb tó,
a különlegesen nagy méretű
lilerajaíró (Charadrius obscurus) ismert
Taharoa szomszédságában
1838. július 20-án,
egy egyébként elátkozott napon,
Jóapám ugyanis aznap tudta meg,
hogy nem térhet vissza Cornwallba,

honnan ő és Jóanyám is származott,

St. Austell lelkészének,
mert az új püspök,

előbb jóbarátja, majd,

miután Jóapám,
ez az örökmozgó kolibribogár kiszámolta,
hogy Truro és Exeter püspökségek összevonásával
évi nyolcvanezer fontot spórolhatna az egyház
az adminisztrációs és reprezentatív költségeken,

élete végéig rosszakarója,

nem neki adta a parókiát,
mikor a nem is olyan öreg,
de kétszer annyira alkoholista Baston meghalt,

illetve kihalt,
ahogy Jóanyám mondaná,
de Jóapám rászólna,

*hanem elrendelte, hogy
mivel hittérítői feladatát
oly sikerrel vitte végbe az elmúlt esztendőben,
kiküldetése meghosszabbíttatik,
hogy a' bennszülött vad népek körében
továbbra is terjessze az igaz szót
Anglia Egyháza
és őfelsége Alexandrina Viktória királynő
dicsőségére, ámen,
hát ezen a napon születtem én.*

*

*Jóapám örült,
felvett a kezébe,
megköszönte Jóanyámnak a kiváló munkát,
bocsánatot kért,
hogy itt kellett megszületnem,
aztán elsírta magát.*

*

*A szubtrópusi Északföldjén évezredes korú,
fenséges kaurifenyők büszke erdei állnak őrt
az aranyló tengerparti főveny
szélfúttá sziklákba kapaszkodó,
girbegurba, piros virágú
pohutukawafái fölött,
míg a termőföldek zöldellő dombjainak
hullámozása alatt a vidék
mókány vulkáni tevékenységét
rejtegeti.*

Itt kellett tehát felnőni.

*

*Az ezerarcú Nyugat-Balaton
évezredes korú mocsarait szegélyező
óvatos ligeteken és szélzergette mezőkön túl
süllyedékekben búvó patinaezüst víz
csapkodja hirtelen hullámain
a szőlőtől duzzadó dombok lábának,
s e dombok hullámozása alatt a vidék
mókány vulkáni tevékenységet
rejteget.*

Itt kellett tehát felnőni.

*

*Azon az őszön egy csapat házi veréb (Passer domesticus)
a gyerekszobám eresze alá fészkelte,
és délutánonként, ha már minden más
kudarcot vallott,
ők csíp-,
 csíp-, csíp-,
csíp-,
 csíp-
ogtak álomba engem.*

*Jóanyám szerint ezzel
kezdődött minden.*

*

*Mi a karácsony, kérdeztem volna
az üres virágosládának támasztott fenyőfát
konyhakéssel faragó,
és e szokatlan tevékenységtől izgalomba jött
göndörszőrű kutyánkat,*

*ilyen göndörséget azóta is
csak egyszer láttam (pina),*

*lábával rendre odébb tessékelő Jóapámat,
ha nem lett volna végeredményben
teljesen mindegy.*

*Mi a karácsony?
Az, ahogy erre visszaemlékszem.*

*

*Pohutukawamag vagyok,
Ültess el és öntözz meg engem,
Ha elegendő fényt kapok,
Hát a magból mi serken?*

*A földből apró vessző hajt ki,
Belőle egy nagy fa nő majd ki,
Virágai színe whero,
Szülőhelye Aotearoa.*

Pohutukawafa, pohutukawafa,
Új-zélandi karácsonyfa,
Szívemet megtölti az aroha,
Szülőhelyed Aotearoa.

*

*Az első szilveszteremkor Jóanyám
kivitt a Balaton jegére,
és amíg Jóapám forralt bort főzött,*

*a bennszülöttek legnagyobb megrökönyödésére
fehér borból, mert bizonyítani akarta,
hogy nem érdemes a végletekig, mindenáron
és görcsösen ragaszkodniuk a megszokotthoz,*

*addig Jóanyám elesett velem,
eltörte a karját,
és a cselédlány hozott haza mindkettőnket,
mert Moana erős maori lány volt, és szép is,*

erről majd máskor,

*Jóapám mindenestre kénytelen volt
meginni a fehér forralt borát egyedül,
ezért aztán éjjélkor,
a himnusz éneklése közben
rádőlt a szoba közepén álló,
J. & W. Carry-féle 1816-os világföldgömbre,
és eltörte a karját,
így hát engem életem második évében
hónapokig csupán a cselédlány vett kezébe,
ennek pedig,*

mint később kiderült,

mélyreható következményei lettek.

*

Aludj, aludj, kis birkózó,
Aludj, aludj, kis birkózó,
Hoki mai māmā, āpōpō,
Hoki mai māmā, āpōpō.